

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Kun en Spillemand

Citation: Andersen, H. C.: "Kun en Spillemand", i Andersen, H. C.: *Kun en Spillemand*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 138. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen05val-shoot-idm139867560732720/facsimile.pdf> (tilgået 17. maj 2021)

Anvendt udgave: Kun en Spillemand

Da hørte han en underlig skrabende Lyd udenfor Vinduet; havde det været paa en anden Aften, da havde han neppe lagt Mærke dertil, men nu –! han saae paa Ruderne. Et Hoved viste sig udenfor.

»Det er min Indbildning, som gjør det!» sagde han til sig selv og reiste sig halv op.

Nu saae han tydeligere Skikkelsen, og den var hvid. Det bankede sagte paa Ruden, og *Christian* hørte sit Navn nævne. Haarene reiste sig af Skræk paa hans Hoved, som forstenet sad han opreist i Sengen.

»Sover Du?» spurgte Skikkelsen. »Luk op!»

Nu kjendte han Stemmen; det var *Madame Knepus*.

Qvistværelset, han sov paa, var jo rigtignok ikke høiere fra Jorden end den lave Stueetages Høide; paa en lille Stige kunde man let komme op til ham, men alligevel? Hvorfor kom hun ad denne Vei og paa denne Tid?

Han sprang ud af Sengen og aabnede Vinduet. Ja, det var *Madamen*, som stod paa Stigen. Det hedder i den gamle Vise om *Agnete*, »foroven som en Qvinde, fornedet som en Fisk!» men om *Madame Knepus*'s Drapperi maatte man synges: »foroven hvidt Kattun, fornedet Bommesil!»

»Jeg skræmmer nok Livet af Dig!» sagde hun med dæmpet leende Stemme. »Hjælp mig bare ind!»

*Christian* skjød Stolen hen under Vinduet, tog *Madamen* i Haanden, uden at begribe, hvad det Hele vilde betyde.

»Jeg skal stjæle!» sagde hun og balancerede nu dristigt ind af Vinduet til vor Helt, der stod i det samme natlige Costume, som *Gil Blas* og andre Helte have staaet i.

Den lette Overfeining i Gangen, hvor Sandet var strøet ovenpaa det gamle; *Madamens* Huusflid de faa Minuter Ægtemanden var tilstede, med de flere smaa Træk af samme Art have vel givet et Slags Begreb om, hvorledes det stod til i Huusvæsenet. Denne Nattevandring maa være et fyldestgørende Supplement.

Pigen kunde ikke komme ud af det med det Smør, som hun ugentlig fik; *Madamen* sagde, det var Snak, og for at vise det, havde hun gjort et Væddemaal om tre Mark, at hun i en Uge skulde bestribe det med det Givne; for at *Madamen* nu ikke skulde hente fra Forraadet, der, som vi vide, stod paa *Christians* Værelse, fik Pigen Nøglen hertil, saasnart han var i Seng. Nu var det imidlertid sluppet for *Madamen*, men tabe Væddemalet vilde hun ikke, det var jo tre Mark og